

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 62Ek/290/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117257730
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117257730.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného V. F., s.r.o., H.: XX XXX XXX, so sídlom J. XXXX/X, XXX XX I., právne zast. U. kancelária S. & V., s.r.o., H.: XX XXX XXX, so sídlom J. XXXX/X, XXX XX I., konajúca konateľkou X.. X.. O. S., advokátkou, proti povinnému 1/ Y. V., s.r.o., H.: XX XXX XXX, so sídlom O. 4, XXX XX O. a povinnej 2/ A. W., nar. XX.X.XXXX, bytom A. F. XXXX/XX, XXX XX O., obaja právne zast. X.. U. S., advokátom, so sídlom W. 6, XXX XX Z., vedenej pred súdnym exekútorom X.. J. X., so sídlom exekútorského úradu G. XX, XXX XX O., pod sp. zn. XXEX XXX/XX, o vymożenie spoločne a nerozdielne X.XXX,XX,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu R. súdu O. O. sp. zn. XXk/XXX/XXXX zo dňa XX. februára XXXX, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/290/2017 zo dňa 13. februára 2019 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený je **p o v i n n ý** nahradiť povinnej 2/ náhradu trov právneho zastúpenia, v konaní o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/290/2017 zo dňa 13. februára 2019, na účet jej právneho zástupcu, vo výške 69,79,-EUR, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 29.11.2017 sa začalo proti povinným 1/, 2/ exekučné konanie pre vymożenie pohľadávky priznanej na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný ad hoc rozhodcom JUDr. Milanom Vojtkom, Jilemnického 30, Martin, pod sp. zn. R 98/2017 dňa 30.8.2017, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 6.9.2017 a vykonateľnosť dňa 9.9.2017.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 62Ek/290/2017 dňa 10.7.2018 súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca, so sídlom exekútorského úradu Zámocká 30, 811 01 Bratislava. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 10.7.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinných 1/, 2/.

3. V priebehu konania a to dňa 21.12.2018 a dňa 5.1.2019 predložil súdny exekútor súdu návrh povinnej 2/ na zastavenie exekúcie zo dňa 26.11.2018, ktorý mu bol doručený dňa 26.11.2018, spolu s vyjadrením oprávneného zo dňa 12.12.2018.

4. Povinná 2/ svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnila prostredníctvom právneho zástupcu tým, že o žiadnom exekučnom titule oprávneného voči nej nemá vedomosť. K samotnému obsahu dohody, ktorou sa mala údajne zaviazať podrobiť rozhodcovskému konaniu a plniť povinnosť voči oprávnenému uviedla, že žiadnu takúto dohodu neuzavrela. V označení zmluvných strán v záhlaví dohody nie je o nej ako povinnej 2/, ako samostatnej fyzickej osobe ani len zmienka, pričom ako dlžník je uvedený výhradne povinný 1/. Predmetná Dohoda o zaplatení dlhu v splátkach č. 00242017 je voči nej ako

fyzickej osobe preto absolútne neplatná, keďže v nej vystupuje výlučne ako štatutár povinného 1/ označeného ako dlžník. Na žiadnom mieste dohody nie je uvedená ona ako dlžník, prípadne pristupujúci dlžník, a ani v samom závere dohody nie je miesto pre 2 podpisy z čoho by jednoznačne vyplývalo, že jedným podpisom podpisuje povinná 2/ predmetnú dohodu ako štatutár povinného 1/ a jedným podpisom podpisuje dohodu ako samostatná fyzická osoba. Ďalej poukázala povinná 2/ na to, že dodatok „vz. Konateľkou a konateľka Elena Slovákova“ bol niekým dopísaný, pretože v čase podpisu dohody povinným 1/ sa tam nenachádzal. To považuje povinná 2/ za absolútne nekalé a zákerné konanie spoločnosti PATRIOT GROUP, s.r.o., ktorá to urobila v úmysle zastretým konaním zahrnúť aj konateľa do spoluzodpovednosti za záväzok spoločnosti, v ktorej je konateľom. Keďže teda povinná 2/ ako samostatná fyzická osoba nebola účastníkom dohody, nemôže sa na ňu vzťahovať ani rozhodcovská doložka v tejto dohode obsiahnutá, a preto rozhodcovský rozsudok treba považovať vo vzťahu k povinnej 2/ za absolútne nulitný právny akt, ktorý povinnú 2/ nemôže zaväzovať k žiadnemu plneniu. Na podklade takéhoto exekučného titulu nemožno preto voči povinnej 2/ viesť exekúciu. Poukázala aj na to, že pred exekučným súdom bolo voči nej vedené aj iné exekučné konanie pod sp. zn. 71Ek/55/2017, začaté na podklade rovnakých skutkových okolností, v ktorom súd návrh na vykonanie exekúcie voči nej zamietol. Preto povinná 2/ žiada, aby súd exekúciu zastavil a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. K návrhu povinnej 2/ na zastavenie exekúcie sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu oprávnený. S návrhom povinnej 2/ na zastavenie exekúcie nesúhlasil. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obdo V 87/2007, v zmysle ktorého: „Skutočnosť, že zmluva, ktorej obsahom je aj ručiteľský záväzok, obsahuje iba jeden podpis za situácie, že záväzok obchodnej spoločnosti zabezpečuje ručením jej spoločník, ktorý je zároveň konateľom spoločnosti, nespôsobuje bez ďalšieho jej neplatnosť. Ak jedna osoba koná v procese vzniku zmluvy za alebo v mene jej viacerých účastníkov, neznamená to, že na zmluve musí byť jej podpis osobitne za každého z nich.“ Oprávnený ďalej poukázal aj na nebezpečenstvo vzniku spoločensky nežiaduceho precedensu v prípade, že by súd takýto návrh na zastavenie exekúcie akceptoval, čím by výrazne narušil princíp právnej istoty. Akceptáciou takéhoto návrhu by sa de facto obmedzilo uplatňovanie rozhodcovských zmlúv v rámci súkromno-právnych vzťahov, prevažne obchodného charakteru, nakoľko nikto nemá záujem na rozhodcovskom rozsudku, ktorý v konečnom dôsledku nikdy nebude vykonateľný. Keby mal zákonodarca záujem na tom, aby rozhodcovské rozsudky mohli byť zrušené aj v štádiu núteného výkonu rozhodnutia, v dôsledku hmotnoprávnej vady exekučného titulu, dal by takúto právomoc exekučnému súdu formou zákona. Ak chcela povinná 2/ rozporovať platnosť rozhodcovskej doložky, mala tak urobiť v rámci rozhodcovského konania, resp. v rámci konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ povinná 2/ ako prvý úkon v rozhodcovskom konaní nenamietala právomoc rozhodcovského súdu, tento nedostatok, pokiaľ by aj v danom čase jestvoval, by bol v dôsledku pasivity povinnej zhojený. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený navrhol, aby súd návrh povinnej 2/ na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol a aby mu priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinnej 2/ na zastavenie exekúcie.

6. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 62Ek/290/2017 zo dňa 13.2.2019, po preskúmaní veci, exekúciu voči povinnej 2/ zastavil (výrok I.), oprávnenému nárok na náhradu trov súvisiacich s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok II.) a zaviazal oprávneného, aby nahradil povinnej 2/ trovy právneho zastúpenia, ktoré jej vznikli v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 139,58,-EUR (výrok III.).

7. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vzhľadom na tvrdenia povinnej 2/, sa zaoberal tým, či bol exekučný titul vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej ako aj materiálnej. Poukázal na to, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (či už v spotrebiteľskej alebo nespotebiteľskej veci). Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd (R 46/2012). Predpokladom zákonného vedenia exekúcie je totiž existencia exekučného titulu vykonateľného tak po materiálnej, ako aj po formálnej stránke. Ak bolo rozhodnutie vydané orgánom na to nepríslušným, takéto rozhodnutie je nulitným aktom, ktorý v exekučnom konaní nie je možné vykonať. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň, akoby neexistoval (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 20/2008

zo dňa 22. 04. 2009). V tejto súvislosti vyšší súdny úradník zdôraznil, že predpokladom existencie právomoci rozhodcovského súdu (ad hoc rozhodcu) vec prejednať a rozhodnúť je platné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Exekučný súd má v zmysle Exekučného poriadku, povinnosť zisťovať súlad exekučného titulu s Exekučným poriadkom, a teda, okrem iného aj to, či je exekučný titul podľa § 45 Exekučného poriadku vykonateľný. Súd pri tomto zisťovaní posudzuje nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 135/2012 zo dňa 05. 12. 2012).

8. K tvrdeniam oprávneného, že exekučný súd nemá právomoc posudzovať exekučný titul, vyšší súdny úradník uviedol, že naopak, exekučný súd je oprávnený pri každom exekučnom titule skúmať jeho formálnu a materiálnu vykonateľnosť, pričom formálnou stránkou vykonateľnosti je aj skúmanie, či exekučný titul vydal orgán na to oprávnený. Pokiaľ exekučný súd preskúmava platnosť rozhodcovskej zmluvy (doložky) preskúmava formálnu stránku vykonateľnosti exekučného titulu. Preskúvanie formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu exekučným súdom je prijímané bez výhrad aj rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Vyšší súdny úradník poukázal na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 86/2010-19 zo dňa 18. 02. 2010; sp. zn. II. ÚS 545/2010-15 zo dňa 09. 12. 2010; sp. zn. III. ÚS 125/2011-17 zo dňa 29. 03. 2011; sp. zn. I. ÚS 456/2011-19 zo dňa 23. 11. 2011; sp. zn. I. ÚS 379/2012-19 zo dňa 22. 08. 2012, sp. zn. III ÚS 378/2018 zo dňa 16. 10. 2018 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/96 zo dňa 27. 01. 1997; sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22. 04. 2009; sp. zn. 5 Cdo 109/2010 zo dňa 13. 09. 2010; sp. zn. 4 Cdo 11/2011 zo dňa 23. 06. 2011 a sp. zn. 1 MCdo 15/2012 zo dňa 22. 05. 2013. Aj v prípade, ak je exekúcia už vedená a až následne sa zistí, že je vedená na základe exekučného titulu, ktorý požiadavky formálnej materiálnej vykonateľnosti nespĺňa, musí byť v každom štádiu konania aj bez návrhu zastavená (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/96 zo dňa 27. 01. 1997), pretože poverenie na vykonanie exekúcie nebráni preskúmaniu exekučného titulu v neskorších fázach vedenej exekúcie. Vyšší súdny úradník poukázal na skutočnosť, že exekučný súd pri skúmaní existencie rozhodcovskej zmluvy (doložky) neposudzoval vecnú správnosť rozsudku rozhodcovského súdu, jeho postup nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia a teda si ani neosvojoval postavenie odvolacieho súdu ako to naznačoval oprávnený.

9. Preskúmaním spisu potom vyšší súdny úradník zistil, že ad hoc rozhodca odvodzoval svoju právomoc rozhodnúť spor medzi oprávneným a povinnou 2/ od rozhodcovskej doložky uvedenej v článku III Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 00242017 zo dňa 7.3.2017 podľa § 4 ZoRK, uzatvorenej medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou 2/ ako pristupujúcim dlžníkom. Pre platnú existenciu rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) je podľa § 4 ZoRK potrebné splniť, okrem iných, aj podmienku dodržania písomnej formy jej uzatvorenia. Písomnú formu uzatvorenia rozhodcovskej doložky nemal súd v danom prípade preukázanú. Rozhodcovskú doložku zachytenú v článku III Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 00242017 zo dňa 7.3.2017 žalovaná 2/ ako fyzická osoba konajúca vo svojom mene na svoju zodpovednosť písomne neuzatvorila. Žalovaná 2/ predmetnú dohodu podpísala ako konateľka spoločnosti RIWORK PLUS, s. r. o., IČO: 46 729 755 (povinný 1/), čo je zrejme z označenia pod podpisom, kde je uvedené, cit.: „dlžník vz. konateľkou a konateľka Elena Slovákova“. Rovnako aj označenie zmluvných strán Dohody o zaplatení dlhu v splátkach je: „veriteľ“, „splnomocnenec veriteľa“ a „dlžník“. Ako dlžník je označený subjekt RIWORK PLUS, s. r. o., IČO: 46 729 755 (povinný 1/). Iný subjekt ako dlžník v dohode označený nie je. Z označenia zmluvných strán a podpisov Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 00242017 zo dňa 7.3.2017 vyplýva, že povinná 2/ ako fyzická osoba nebola jej účastníkom, ani ju ako fyzická osoba konajúca vo svojom mene neuzatvorila, nepodpísala. Povinná 2/ vystupovala iba ako konateľka spoločnosti RIWORK PLUS, s. r. o., IČO: 46 729 755 (povinný 1/), teda konala ako štatutárny orgán právnickej osoby. Konanie povinnej 2/ v Dohode o zaplatení dlhu v splátkach tak zaväzuje právnickú osobu - povinného 1/, ktorej bola a je konateľkou. Preskúmaním dohody, ktorej súčasťou bola aj rozhodcovská doložka, dospel preto vyšší súdny úradník k záveru, že písomná forma o uzatvorení rozhodcovskej doložky medzi oprávneným a povinnou 2/ nebola preukázaná.

10. Vyšší súdny úradník preto uviedol, že exekučný súd nemôže akceptovať ako exekučný titul rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu. Exekučný titul, vydaný orgánom, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie voči povinnej 2/, považuje právna teória i

súdna prax za rozhodnutie zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), a teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Takýto exekučný titul je potom v rozpore s ustanovením § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené, vyšší súdny úradník, v zmysle ustanovenia § 6 lk ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, exekúciu voči povinnej 2/ zastavil. Povinnej 2/, v súlade s ustanovením § 199c ods. 1, § 199d ods. 2 a § 199e Exekučného poriadku, priznal trovy právneho zastúpenia súvisiace s podaným návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 139,58,-EUR a oprávnenému nárok na náhradu trov vynaložených na zastupovanie v súvislosti s podaným návrhom povinnej 2/ na zastavenie exekúcie, nepriznal.

11. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnemu zástupcovi oprávneného doručené dňa 14.2.2019, podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 21.2.2019, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka trpí skutkovými aj právnymi vadami. Pokiaľ ide o údajnú nulitu rozhodcovského rozsudku vo vzťahu k povinnej 2/, uviedol, že súd nesprávne vyhodnotil platnosť uzavretia rozhodcovskej doložky, keď nehodnotil jednotlivé články a body dohody v ich vzájomnej súvislosti. V článku II. bod 2.4. je uvedené: „Veriteľ a konateľ Dlužníka sa týmto v zmysle § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka dohodli že tento splní za Dlužníka jeho záväzok vyplývajúci z tejto dohody č. 00242017" V článku III. upravujúcej rozhodcovskú doložku je uvedené: „Zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody, vrátane splnomocneného zástupcu veriteľa a konateľa dlžníka sa dohodli, že..." Teda, vyhodnotením ustanovení dohody jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti je zrejmé, že povinná 2/ je účastníčkou zmluvy, a to na základe poskytnutého ručiteľského vyhlásenia. Rovnako tak sa na ňu vzťahuje rozhodcovská doložka, keďže je v nej jednoznačne označená ako konateľ dlžníka, pričom takouto špecifikáciou jej osoby je jednoznačne určiteľné, že sa jedná práve o povinnú 2/ a to aj z ohľadom na skutočnosť, že jej osoba je bližšie identifikovaná v záhlaví zmluvy a rovnako tak v podpisovej časti je uvedený jej podpis. V podpisovej časti je pod podpisom povinnej 2/ uvedený: dlžník v zast. konateľkou a konateľka, Elena Slovákova. K tomu oprávnený opätovne poukázal na Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obdo V 87/2007.

12. Oprávnený ďalej opätovne poukázal aj na skutočnosť, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať hmotnoprávnu stránku veci. Skutočnosť, či je exekučný titul formálne a materiálne vykonateľný nemôže posudzovať s ohľadom na vecnú správnosť exekučného titulu. Formálna vykonateľnosť sa preukazuje doložkou vykonateľnosti. Doložkou vykonateľnosti opatrí exekučný titul orgán, ktorý rozhodnutie vydal alebo schválil, resp. orgán na to oprávnený (v tomto prípade rozhodcovský súd). Exekučný súd je teda vo vzťahu k formálnej vykonateľnosti oprávnený skúmať správnosť údajov uvedených v potvrdení o jeho vykonateľnosti. Nie je však oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Oprávnený ďalej poukázal aj na skutočnosť, že rozhodnutia, o ktoré exekučný súd opiera svoje rozhodnutie sa týkajú skúmania platnosti/neplatnosti dojednanej rozhodcovskej zmluvy resp. rozhodcovskej doložky na základe ktorých boli vydané exekučné tituly v spotrebiteľských veciach, nie vo veciach obchodnoprávných. Oprávnený má za to, že právomoc exekučného súdu skúmať platnosť rozhodcovskej doložky má práve v spotrebiteľských veciach. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený žiada, aby súd rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zmenil tak, že exekúciu voči povinnej 2/ povolí a aby mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinnej 2/ na zastavenie exekúcie.

13. Súd zaslal sťažnosť oprávneného dňa 12.3.2019 na vyjadrenie povinnej 2/, ktorá sa k nej vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom podaní doručenom súdu dňa 20.3.2019.

14. Povinná 2/ uviedla, že považuje argumentáciu oprávneného v podanej sťažnosti za vecne nesprávnu a žiada, aby súd sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému v plnom rozsahu. V celom rozsahu sa stotožnila s napadnutým uznesením, aj jeho odôvodnením. Uviedla, že exekučný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, na základe takto zisteného skutkového stavu správne vo veci rozhodol a svoje rozhodnutie riadne a vyčerpávajúco odôvodnil. Oprávnený v podanej sťažnosti argumentuje rovnakými tvrdeniami, aké už uviedol vo vyjadrení k návrhu povinnej 2/ na zastavenie exekúcie, s ktorými sa exekučný súd v napadnutom uznesení už vysporiadal a náležite a vyčerpávajúco ich odôvodnil. Povinná 2/ má za to, že závery súdu o tom, že ona ako fyzická osoba konajúca vo vlastnom mene a na svoju zodpovednosť rozhodcovskú doložku neuzavrela, že predložený exekučný titul je voči nej nulitným aktom, ktorý ju nezaväzuje a že

exekučný súd je oprávnený skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť každého exekučného titulu, sú správne. Vzhľadom na uvedené preto navrhuje, aby súd podanú sťažnosť zamietol.

15. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

16. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

17. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

18. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

19. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

20. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

21. V zmysle § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

22. V zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

23. V zmysle § 4 ods. 1 ZoRK, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

24. V zmysle § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

25. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 19. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k sťažnosti povinného uvádza:

26. Po preskúmaní súdneho spisu sudca zistil, že oprávnený žiadal vykonať exekúciu na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného ad hoc rozhodcom v nespotebiteľskom rozhodcovskom konaní. V rozhodcovskom rozsudku boli povinní 1/, 2/ zaviazaní plniť v ňom uložené povinnosti oprávnenému spoločne a nerozdielne. Z predloženého rozhodcovského rozsudku sudca ďalej zistil, že rozhodcovský súd svoju právomoc vo veci konať a rozhodnúť vyvodil z rozhodcovskej zmluvy medzi oprávneným a povinnými 1/, 2/, ktorá mala vzniknúť v zmysle § 4 ods. 1 ZoRK t.j. formou osobitnej dohody, a to podpísaním Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 00242017 (ďalej len „dohoda“) zo dňa 7.3.2017 zmluvnými stranami, v ktorej bola obsiahnutá rozhodcovská doložka v čl. III. Sudca sa preto zaoberal skúmaním oprávneným tvrdeného spôsobu vzniku rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, t.j. písomnou formou uzatvorenej rozhodcovskej doložky v zmysle § 4 ods. 1 ZoRK medzi oprávneným a povinnou 2/.

27. Sudca z vyššie uvedenej Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 00242017 zo dňa 7.3.2017 zistil, že táto je uzatvorená medzi veriteľom COVER TRENČÍN, s.r.o. IČO: 36 340 791, so sídlom Majerská 1988/20A, 911 05 Trenčín (ďalej len „veriteľ“), zastúpeným oprávneným ako splnomocnencom veriteľa a povinným 1/ ako dlžníkom, konajúcim štatutárnym orgánom. Takto sú zmluvné strany označené v záhlaví zmluvy. Veriteľ je označený obchodným menom, sídlom, IČO, zastúpený je splnomocnencom

(oprávneným) označeným obchodným menom, sídlom, IČO. Povinný 1/ je označený obchodným menom, sídlom, IČO a zastúpený je konateľom označeným menom, priezviskom a bydliskom, pod čím je uvedené „dlužník“. Z takto označených strán dohody súd nezistil, že by ako strana dohody bola označená aj povinná 2/. Obsahom dohody sú ďalej štyri články dohody, miesto a dátum jej uzatvorenia (V Leopoldove dňa 7.3.2017) a podpisy zmluvy. Z obsahu zmluvy súd zistil, že čl. II. bod 2.4. znie: „Veriteľ a konateľ dlžníka sa týmto v zmysle § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka dohodli, že tento splní za dlžníka jeho záväzok vyplývajúci z tejto dohody č. 00242017.“ Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku, táto je obsiahnutá v čl. III. Dohody v znení: „Zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody, vrátane splnomocneného zástupcu veriteľa a konateľa dlžníka sa dohodli, že okrem tých sporov, pri ktorých to zákon č. 244/2002 Z. z. Zákon o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK) výslovne vylučuje, budú riešiť vzájomné spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v súvislosti s touto zmluvou alebo v súvislosti s inými právnymi vzťahmi uzatvorenými medzi jej účastníkmi, či deliktuálnymi a kvázideliktuálnymi obligáčnymi vzťahmi v rozhodcovskom konaní podľa ustanovení ZoRK a hmotného práva Slovenskej republiky pred rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, Slovenská republika, alebo pred iným rozhodcom, či rozhodcovským súdom na území členského štátu Európskej únie určeným JUDr. Milanom Vojtekom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, postupom upraveným v § 8 ods. 1 ZoRK (dojednaný spôsob určenia rozhodcu). Konanie bude písomné podľa slovenského právneho poriadku, podľa Rokovacieho poriadku Rozhodcovského súdu ARBITRÁŽ (v prípade rozhodovania rozhodcovským súdom), alebo Rokovacích pravidiel (v prípade rozhodovania rozhodcom) uverejnených na internetovej stránke www.arbitraz.sk a v obchodno-právnych sporoch podľa zásad spravodlivosti (§ 31 ods. 4 ZoRK). V prípadoch upravených ustanovením § 22a ZoRK sa podanie návrhu nedoručuje protistrane.. Uvedená rozhodcovská doložka sa vzťahuje aj na právny vzťah splnomocneného zástupcu veriteľa spol. PATRIOT GROUP, s.r.o. a dlžníka, resp. prístupujúceho dlžníka, čo predmetné subjekty potvrdzujú svojim podpisom na tejto dohode. Zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody sa podrobia rozhodnutiu tohto súdu, pričom jeho rozhodnutie bude pre zmluvné strany a účastníkov tejto dohody záväzná.“ Pokiaľ ide o podpisy, na dohode o zaplatení dlhu v splátkach sa nachádza jeden nečitateľný podpis dlžníka, pod ktorým je rukou napísané „v.z. konateľkou a konateľka Elena Slováková“, jeden nečitateľný podpis veriteľa, za ktorého konal splnomocnenec a jeden nečitateľný podpis splnomocnenca zhodný s podpisom veriteľa. Tvrdenie oprávneného, že účastníkom dohody má byť aj konateľ dlžníka, t.j. povinná 2/, tak nevyplývalo ani z obsahu zmluvy, ani z jej názvu, záhlavia, či podpisov. Zo spoločných a záverečných ustanovení, ktoré sú obsiahnuté v čl. IV. Dohody súd zistil, že dohoda je kumulatívnou nováciou, že ňou nevzniká nový záväzok a pôvodné lehoty splatnosti zostávajú zachované a že nadobúda platnosť a účinnosť okamihom podpísania dlžníkom a splnomocnencom veriteľa.

28. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, takto uzatvorenú dohodu, súd nepovažoval za uzatvorenú povinnou 2/, ako to tvrdil oprávnený. Súd nemohol prisvedčiť tvrdeniam oprávneného, ktorý k podpisovej časti dohody tvrdil, že z uvedenia slov „dlužník - v zastúpení konateľkou a konateľka“ je nepochybné, že účastníkom dohody je aj konateľka dlžníka, ako fyzická osoba a ďalšia zmluvná strana, t.j. povinná 2/. Z obsahu zmluvy ako celku, súd rovnako konštatuje, že povinná 2/ predmetnú dohodu podpísala iba ako štatutárny zástupca - konateľka povinného 1/. Ako fyzická osoba nebola jej účastníkom, ani ju ako fyzická osoba konajúca vo svojom mene a na vlastný účet neuzatvorila, nepodpísala. Uvedený záver vyplýva z označenia zmluvných strán, (kde označenie povinnej 2/ úplne absentuje), z obsahu zmluvy (kde jedna veta zakomponovaná v závere rozhodcovskej doložky sama o sebe nerobí z dvojstranného právneho úkonu viacstranný), ako aj z podpisu dohody, ktorý je prinajmenšom pochybný. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že pod podpisom dlžníka - povinného 1/, je rukou dopísaný dovetok, cit.: „v.z. konateľkou a konateľka Elena Slováková“, ktorý bez ďalšieho nemôže založiť postavenie povinnej 2/ ako zmluvnej strany a už vôbec nemôže byť prejavom jej vôle uzatvoriť dohodu za situácie, keď sama povinná 2/ tvrdí, že v čase keď predmetnú dohodu podpisovala za povinného 1/, tak tam uvedený dovetok napísaný vôbec nebol. Teda, za skutkového stavu, že nie je zrejmé, kto rukou dopísal ani kedy, uvedený dovetok pod podpis dlžníka, nemožno toto považovať za konanie v súlade s poctivým obchodným stykom, ani za prejav slobodnej a vážnej vôle povinnej 2/ s uzavretím rozhodcovskej doložky (ani s prístupím k záväzku, či s ručiteľským vyhlásením, ktoré oprávnený prvýkrát tvrdil v podanej sťažnosti). Danosť vôle je pritom elementárnym predpokladom vzniku právneho úkonu, lebo vôľa je vôbec jeho najzákladnejším konštitutívnym prvkom. Ak by konateľ dlžníka bol účastníkom dohody aj ako fyzická osoba, t.j. tretia strana zmluvy, bol by ako strana dohody označený aj v záhlaví zmluvy, čo v danom prípade tak nebolo.

29. V nadväznosti na uvedený záver, súd k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V 87/2007, na ktoré poukazoval oprávnený uvádza, že vyššie uvedené právne závery exekučného súdu, sú zhodné so závermi judikovanými najvyšším súdom. Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí dospel k svojmu záveru po preskúmaní zmluvy, v ktorej bolo postavenie žalobcu ako veriteľa vyjadrené aj v úvodnej časti zmluvy, postavenie žalovaného ako dlžníka bolo vyjadrené aj v úvodnej časti zmluvy a aj postavenie konateľa žalovaného ako ručiteľa bolo vyjadrené aj v úvodnej časti zmluvy. Za týchto okolností, keď z úvodnej časti zmluvy bolo zrejmé, kto je veriteľom, kto je dlžníkom a kto je ručiteľom, Najvyšší súd SR konštatoval, že odvolací súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď za jediný dôvod neplatnosti zmluvy považoval chýbajúci podpis dlžníka, ktorý bol podpísaný iba nečitateľným podpisom bez toho, že by bol označený ako dlžník okrem podpisu aj uvedením obchodného mena. (zhodne aj ZSR 33/2001, rozsudok NS SR sp. zn. 2Obdo 182/99) V posudzovanej exekučnej veci je však skutková situácia odlišná v tom, že z úvodnej časti zmluvy (z jej záhlavia) je zrejmé iba to, kto je veriteľ, kto je jeho splnomocnenec a kto je dlžník. Teda, že ide o dvojstranný právny úkon uzatvorený medzi veriteľom (zastúpeným splnomocnencom - oprávneným) a dlžníkom (zastúpeným svojím konateľom - povinným 1/). Až v ďalšom obsahu zmluvy sa (nie celkom transparentne) jej stranou stáva aj samotný splnomocnenec, ktorý je zrejme z toho dôvodu aj samostatne podpísaný. Na strane dlžníka je uvedený jeden podpisujúci označený ako „dlžník“ (čo korešponduje so záhlavím dohody) a iba jeden podpis.

30. Sudca tak dospel k záveru, že uzatvorenie rozhodcovskej doložky medzi veriteľom zastúpeným oprávneným, resp. oprávneným samým a povinnou 2/ ako fyzickou osobou, konajúcou vo svojom mene a na vlastný účet, nie je preukázané. Povinná 2/ pri podpise Dohody o zaplatení dluhu v splátkach č. 00242017 (v ktorej je obsiahnutá rozhodcovská doložka), konala iba ako štatutárny zástupca spoločnosti povinného 1/, v jeho mene a na jeho účet. Rozhodcovská doložka medzi veriteľom zastúpeným oprávneným a povinnou 2/ a ani medzi oprávneným ako splnomocnencom a povinnou 2/, nebola uzatvorená. Ad hoc rozhodca tak nemal danú právomoc na to, aby spor medzi nimi rozhodoval a jeho rozhodnutie je voči povinnej 2/ ničotné.

31. K uvedenému súd dodáva, že ak by veriteľ zastúpený splnomocnencom - povinným, postupoval transparentne, v súlade s odbornou starostlivosťou a poctivým obchodným stykom, nepoužil by jeden formulár, ktorý obsahuje A) dohodu o splátkach ako dvojstranný právny úkon medzi veriteľom a dlžníkom, zároveň aj na - neprehľadne (až skryto) zakomponovanú B) dohodu o pristúpení k záväzku, ako dvojstranný právny úkon medzi veriteľom a konateľom dlžníka ako treťou osobou, a súčasne ešte aj C) na „vznik“ dvojstranného právneho vzťahu medzi splnomocnencom veriteľa a dlžníkom vo vzťahu k „nákladom a trovám“ splnomocnenca veriteľa súvisiacich s vymáhaním pohľadávky veriteľa a súčasne aj na D) založenie právomoci ad hoc rozhodcu na riešenie sporov medzi „štyrmi,“ zmluvnými stranami. Takto vytvorený formulár vykazuje znaky konania veriteľa a splnomocnenca veriteľa, ktoré je v rozpore s poctivým obchodným stykom a ktoré nepožíva právnu ochranu. Exekučný súd však aj tu zdôrazňuje, že sa zaoberal výlučne skúmaním toho, či bola medzi oprávneným a povinnou 2/ uzatvorená rozhodcovská zmluva, resp. doložka alebo nie.

32. Súd sa ďalej zaoberal aj tvrdeniami oprávneného v podanej sťažnosti, o tom, že exekučný súd napadnutým rozhodnutím prekročil svoju právomoc tým, že rozhodcovský rozsudok preskúmal hmotnoprávne, pričom takýto prieskum je vylúčený ustálenou judikatúrou a preskúmal ho aj procesnoprávne, hoci ide o otázky, ktoré sa majú riešiť v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku. Tým si mal exekučný súd prisvojiť právomoc rozhodovať o veci už rozhodnutej. Súd k uvedeným tvrdeniam oprávneného uvádza, že tieto nemožno akceptovať. Sudca zdôrazňuje, že exekučný súd je pri každom exekučnom titule oprávnený a povinný v zmysle § 53 Exekučného poriadku skúmať jeho formálnu a materiálnu vykonateľnosť a to bez rozdielu či ide o rozsudok všeobecného súdu alebo o rozsudok rozhodcovského súdu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V tomto rozsahu vyšší súdny úradník predložený exekučný titul aj preskúmal a preto nemožno dospieť k záveru, že by exekučný súd prekročil svoju právomoc. K preskúmaniu hmotnoprávnej správnosti exekučného titulu (napríklad vo vzťahu k uzatvoreniu tvrdenej dohody o pristúpení k záväzku povinnou 2/) a už vôbec nie ku konaniu o jeho zrušení, nedošlo. Súd sa k hmotnoprávnej správnosti exekučného titulu nevyjadroval.

33. V prejednávanej veci, kde je v návrhu na vykonanie exekúcie označený ako exekučný titul rozsudok ad hoc rozhodcu (v nespotebiteľskej veci), sa exekučný súd zaoberal výlučne iba otázkou, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, t.j. či bola daná právomoc ad hoc rozhodcu o veci konať a rozhodovať. Nedostatok právomoci súdu (všeobecného aj rozhodcovského) sa považuje za neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá má ten dôsledok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť a vec postúpiť inému orgánu. V tejto súvislosti súd považuje za vhodné zdôrazniť aj skutočnosť, že rozhodcovské súdy nepredstavujú zložku verejnej moci, ale ide o súkromnoprávne orgány prejednávajúce súkromnoprávne spory v súkromnoprávnom (nie verejnoprávnom) konaní. Ich právomoc nie je daná zvrchovanou mocou štátu, ale predovšetkým je odvodená od výslovnej a slobodnej vôle zmluvných strán takýmto spôsobom (alternatívnym k sporovému súdnemu konaniu) prejednať prípadný spor medzi nimi, pričom na základe takejto ich vôle uzavriú rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, v ktorej svoj súhlas vyjadria obe strany dohody. Len ak je daná vôľa strán, môže byť daná právomoc súkromnoprávneho orgánu prejednať spor medzi nimi, v opačnom prípade by mohol akýkoľvek subjekt vydať rozhodnutie a prezentovať ho ako exekučný titul. Uvedený záver platí rovnako v spotrebiteľskom, ako aj v nespotebiteľskom rozhodcovskom konaní. Nemožno považovať za právne udržateľné tvrdenia oprávneného o tom, že by mal exekučný súd skúmať právomoc orgánu vydať exekučný titul (t.j. formálnu vykonateľnosť exekučného titulu) iba a výlučne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

34. Preto, ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011 (na ktoré sa odvoláva aj oprávnený), zaujal stanovisko, že: „pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy“ a konštatuje, že: „Rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).“ Vzhľadom na skutočnosť že uvedené rozhodnutie bolo vydané v súlade s právnymi predpismi účinnými v danom čase (ZoRK, Exekučný poriadok), sudca konštatuje, že má za to, že postup súdu, keď súd aj v súlade so súčasnou právnou úpravou skúmal formálnu stránku vykonateľnosti exekučného titulu, nemožno považovať za posudzovanie vecnej správnosti rozhodcovského rozsudku a tento postup ani nesmeruje k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Exekučný titul nebol rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka zrušený (a to ani vo vzťahu k povinnej 2/).

35. Pokiaľ ide o posudzovanie nedostatku právomoci súdu, resp. iného orgánu pri vydaní rozhodnutia, ktoré má byť exekučným titulom, súd poukazuje aj na Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 78/2011, v zmysle ktorého možno uzavrieť, že v rámci exekučného konania je (všeobecný) súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky. V uvedenom rozhodnutí Ústavný súd SR konštatuje, že nezistil porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy, t.j. práva na súdnu a inú právnu ochranu, a nepovažuje za nedôvodné a svojvoľné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o tom, že: „interpretačná prax dovolacieho súdu je jednotná v tom, že predpokladom pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a následné vydanie upovedomenia o začatí exekúcie je existencia vykonateľného rozhodnutia, pričom sa musí jednať o rozhodnutie vykonateľné po materiálnej aj formálnej stránke. Iba vykonateľné rozhodnutie totiž umožňuje v exekučnom konaní vynútiť plnenie. Súd sa pri skúmaní toho, či rozhodnutie je vykonateľné zaoberá predovšetkým tým, či sa jedná o rozhodnutie, ktoré možno vykonať podľa Exekučného poriadku, a či rozhodnutie je vykonateľné po formálnej ako aj po materiálnej stránke. Ide pritom o predpoklady, ku ktorým súd prihlíada z úradnej povinnosti. Súčasťou týchto predpokladov je, že exekučný titul bol vydaný orgánom na vydanie takéhoto rozhodnutia príslušným. Ak rozhodnutie vydal nepríslušný orgán, ide o právny akt nulitný, pri ktorom sa pre účely exekučného konania neuplatňuje princíp jeho správnosti ale naopak, má to za následok, že takéto rozhodnutie nie je možné vykonať. Nie je totiž aktom štátnej správy, resp. verejnej moci. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa na neho akoby

neexistoval. Vzhľadom na vyššie uvedené, treba aj na vydanie platobného výmeru správcom konkurznej podstaty v danej veci hľadieť ako na nulitný akt. Toho dôsledkom je, že v preskúmvanej veci absentuje exekučný titul pre vykonanie exekúcie. Pokiaľ ide o právne dôsledky nulitného aktu dovolací súd dáva do pozornosti rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 56/1995, č. 70/1998, č. 72/1998, pričom do osobitnej pozornosti dáva rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené pod č. 58/1997, ktoré expressis verbis vyslovilo záver, že výkon rozhodnutia je neprípustný, ak je „exekučný titul“ nulitným právnym aktom. Najvyšší súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti rozhodnutie sp. zn. 3MCdo 20/2008, s ktorým sa plne stotožňuje. Súčasne zdôrazňuje, že práve jednotná interpretácia právnych predpisov je jedným z prostriedkov spravodlivého súdneho procesu“.

36. Právna otázka posudzovania nedostatku právomoci súdu, resp. iného orgánu pri vydaní rozhodnutia, ktoré má byť exekučným titulom, exekučným súdom, je zhodne vyriešená okrem staršej judikatúry aj v novších rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky, t.j. po zmene právnej úpravy po nadobudnutí účinnosti zák. č. 2/2017 Z.z., ktorým sa novelizovalo znenie Exekučného poriadku. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 484/2018 z 13.9.2018, ktorý rozhodujúc o sťažnosti v obdobnej právnej veci, v ktorej ad hoc rozhodca založil svoju právomoc konať iba na jednostrannom právnom úkone, uviedol, že „Ústavný súd prisvedčuje názoru okresného súdu, že je povinnosťou exekučného súdu ex officio skúmať a prihliadnúť na zistenú nulitu aktu, ktorá je bez akýchkoľvek pochybností následkom vydania rozhodnutia orgánom, ktorý nedisponuje právomocou na rozhodovanie veci a splnenie tejto povinnosti exekučným súdom nemožno považovať za postup, ktorý je nad rámec jeho právomoci, ako to tvrdí sťažovateľ. Za ústavne akceptovateľnú a udržateľnú ústavný súd považuje aj tú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorej sa sudca okresného súdu nestotožňuje s tvrdením sťažovateľa o existencii rozhodcovskej zmluvy, ktorú odvodzuje od vlastného jednostranného vyhlásenia, resp. nečinnosti žalovaného v priebehu rozhodcovského konania, o ktorom sa žalovaný nedozvedel a pri ktorom preto neboli naplnené zákonné podmienky pre uplatnenie fikcie doručovania (keďže adresát bol na mieste doručovania neznámy, pozn.)“.

37. Rovnako aj v rozhodnutí Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 378/2018 zo dňa 16.10.2018, „Ústavný súd musí prisvedčiť okresnému súdu, že exekučný súd je (aj naďalej) oprávnený a zároveň aj povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej (resp. platnej) rozhodcovskej zmluvy. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný, tým ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Pokiaľ tak okresný súd v aktuálne posudzovanej veci postupoval, nemožno mu ani v tomto smere nič vytknúť.“

38. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR nemožno preto prisvedčiť oprávnenému v tom, že by exekučný súd prekročil svoju právomoc. Exekučný súd je, celkom nepochybne oprávnený skúmať právomoc orgánu, ktorý vydal exekučný titul tak, ako to súd urobil aj v prejednávanej veci. Ak exekučný súd zistí, že orgán, ktorý vydal exekučný titul nemal právomoc ho vydať, potom ide o takú okolnosť pre ktorú je nútený výkon takéhoto rozhodnutia neprípustný a súd je oprávnený v zmysle § 53 Exekučného poriadku (t.j. aj podľa aktuálnej právnej úpravy) takýto návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, resp. už začatú exekúciu zastaviť. Exekučný súd nemôže rezignovať na možnosť odopretia vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu odporujúceho zákonu, v danom prípade rozhodcovského rozsudku, ak na jeho vydanie rozhodcovský súd nemal danú právomoc od zmluvných strán, o ktorých spore rozhodoval. Takéto rozhodnutie je nulitné a nikoho nezaväzujúce. Takéto rozhodnutie preto ani nemožno považovať za exekučný titul v zmysle § 45 Exekučného poriadku, ktorý by bol vykonateľným, čo je v rozpore s Exekučným poriadkom. Uvedená skutočnosť tak bráni vymáhateľnosti exekučného titulu a je dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. K uvedeným právnym záverom dospel súd použitím metódy logického a systematického výkladu tohto ustanovenia so zreteľom na základné právne princípy a celkový účel a zmysel zákona (Exekučného poriadku). Opačný výklad dotknutých ustanovení zákona (vrátane ustanovenia § 53 Exekučného poriadku), z ktorého by vyplývalo, že je vylúčené, aby exekučný súd skúmal právomoc orgánu, ktorý vydal exekučný titul (ako to tvrdí oprávnený), z daných ustanovení nijako nevyplýva. Tento by bol podľa názoru súdu neakceptovateľný a v rozpore s podstatou, zmyslom a celkovým účelom Exekučného poriadku. Ak by bol exekučný súd iba v úlohe štatistu, ktorý by bol „povinný“ vydať poverenie súdnemu exekútorovi na základe akéhokoľvek rozhodnutia akejkolvek osoby, ktoré by mu oprávnený predložil ako exekučný titul, bol by „povinný“ (bezdôvodne) poskytnúť súdnu ochranu akémukoľvek (aj nezmyselnému) exekučnému titulu. To by znamenalo, že rozhodcovský

rozsudok ako exekučný titul by mohol vydať ktokoľvek označený ako rozhodca v akejkoľvek veci bez založenia jeho právomoci a bez uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, čo by nebolo v právnom štáte akceptovateľné. Naopak, išlo by o postup v rozpore s právom na súdnu a inú ochranu.

39. Súd opätovne zdôrazňuje, že pri skúmaní existencie rozhodcovskej zmluvy (doložky) neposudzuje a ani v tomto prípade neposudzoval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku a postup súdu nijako nesmeroval ani k „zrušeniu“ rozhodcovského rozhodnutia. Súd sa nezaoberal otázkami, ktoré mali byť právne preskúmané a mali byť výsledkom právneho posúdenia ad hoc rozhodcu ani tým, či ním boli posúdené vecne a právne správne.

40. Teda, s poukazom na právne závery vyplývajúce z vyššie citovanej judikatúry, možno konštatovať, že postup vyššieho súdneho úradníka, keď sa v súlade správnu úpravou zaoberal otázkou, či exekučný titul vydal orgán oprávnený na jeho vydanie a keď skúmal na to nadväzujúcu otázku existencie exekučného titulu a jeho vykonateľnosti vo vzťahu k povinnej 2/, bol správny. Vyšší súdny úradník skúmal predložený exekučný titul v súlade a v medziach priznaných mu ustanovením § 53 Exekučného poriadku. Sudca po preskúmaní veci zistil, že vyšší súdny úradník dospel k správne záveru a rovnako konštatuje, že medzi oprávneným a povinnou 2/ nevznikla rozhodcovská zmluva. Exekučný súd preto nemôže akceptovať ako exekučný titul rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, ktorý považuje právna teória i súdna prax za rozhodnutie zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Na nulitný akt sa hľadá tak, akoby neexistoval. V preskúmvanej veci absentuje exekučný titul pre vykonanie exekúcie. Pokiaľ ide o právne dôsledky nulitného aktu súd dáva do pozornosti rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 56/1995, č. 70/1998, č. 72/1998 a osobitne č. 58/1997, ktoré *expressis verbis* vyslovilo záver, že výkon rozhodnutia je neprípustný, ak je „exekučný titul“ nulitným právnym aktom. Takýto exekučný titul je potom v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku (§45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku) a preto súd sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietol.

41. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

42. V zmysle ust. § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

43. V zmysle § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

44. V zmysle § 199c ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

45. V zmysle ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

46. V zmysle ust. § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie

47. Keďže dôvodom na zastavenie exekúcie voči povinnej 2/ bola skutočnosť, že oprávnený podal návrh na začatie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý nebol vykonateľný a povinná 2/ bola pri

podanom návrhu na zastavenie exekúcie úspešná, možno konštatovať, že oprávnený procesne zavinil zastavenie exekúcie a dôvod zastavenia exekúcie je možné pričítať jemu. Súd preto v zmysle § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, zaviazal náhradou trov právneho zastúpenia povinnej 2/, oprávneného.

48. V zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky o odmenách advokátov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

49. V zmysle § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky o odmenách advokátov, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

50. V zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky o odmenách advokátov, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

51. V zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky o odmenách advokátov, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu .

52. Povinná 2/ si vyčísliła a uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia v návrhu na zastavenie exekúcie aj vo vyjadrení k sťažnosti oprávneného podanej proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 62Ek/290/2017 zo dňa 13.2.2019, v zmysle § 13a ods. 2 písm. c/ vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z. z. vo výške á 60,58,-EUR za 1 úkon právnej služby (hodnota úkonu je počítaná zo sumy 3.243,71,-EUR) a režijný paušál á 9,21,-EUR. Zvýšenie o DPH si neuplatnil.

53. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení vyhlášky o odmenách advokátov, sudca konštatuje, že povinná 2/ má, v konaní o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/290/2017 zo dňa 13.2.2019, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 13a ods. 2 písm. c), § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, za tri úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania - podanie návrhu na zastavenie exekúcie a za písomné vyjadrenie k sťažnosti oprávneného. Keďže náhradu za úkony právnej služby, za prevzatie a prípravu zastúpenia a za spísanie návrhu na zastavenie exekúcie priznal povinnej 2/, v napadnutom uznesení vyšší súdny úradník, sudca rozhodoval iba o trovách povinnej 2/ súvisiacich s vyjadrením k podanej sťažnosti oprávneného. Sudca, vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci ako ju uviedla povinná 2/, t.j. vo výške 3.243,71,-EUR, priznal povinnej 2/ trovy právneho zastúpenia vo výške 60,58,-EUR za jeden úkon právnej služby, za vyjadrenie sa k sťažnosti oprávneného, spolu s režijným paušálom ako si ho uplatnila povinná 2/, vo výške 9,21,-EUR, čo je spolu suma 69,79,-EUR.

54. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.